

יוסף בן החבר ישי הלוי

נפטר ח"י שבט תשפ"א

Alain Levy

1925-2021

Rabbi Jay & Ilana Kelman

Rabbi Dr. Benny Lau

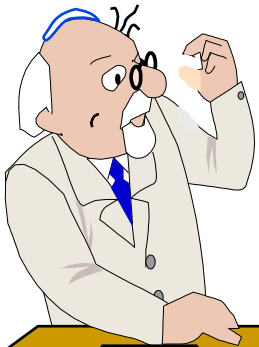
Rabbi Adam Mintz

The Narrative of Sefer Tehillim According to the Contextual Interpretation

Online syllabus of 30 lectures

Lecture #20

- Story of Mizmorim 105-106-107 – Book IV ⇔ V
- Chronicles ⇔ Tehillim ⇔ Nechemiah
- Mizmor 107 – Structure & Location (→ *Lecture 21*)

The Book of Psalms
Interpretation &
Teachings

105
106
107

www.tehillim.org.il

Beni Gesundheit

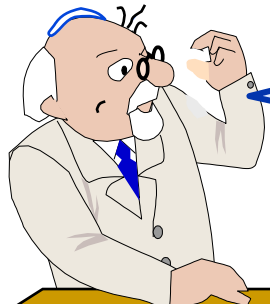
Beni.gesundheit@tehillim.org.il

Ariye Bar Tov, Susan Suna, Audrey Samuels

Introductory Note: Search System

- **RESPONSA Bar Ilan**
- **Altorah.org/TanakhLab**
- **Dicta.org.il**

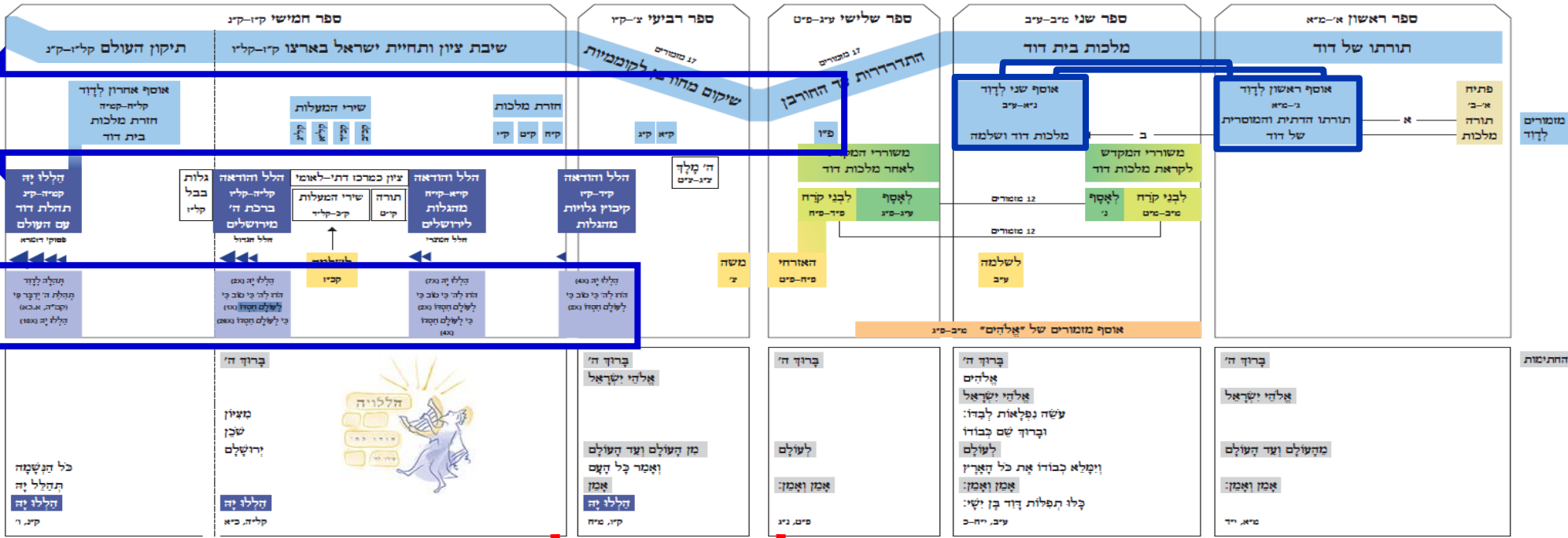

תהלים א', ב: כי אם בתורת ה' חפצו ובתורתו יהגה יומם ולילה:

Mizmor 1, 2: But whose desire is in the Torah of the Lord, he meditates on His/his Torah day and night

Introductory note

Con- & Intertextuality -
Rules for Interpretation?

Contextuality

External frame of Book IV

תהלים ק"ז, מג: מי חכם וישמר אלה ויתבוננו חסדי ה'

Psalm 107, 43: He who is wise will heed these matters and ponder the kindnesses of the Lord

תהלים פ"ט, א-ב: משכיל לאיתן האזרחי: חסדי ה' עולם אשירה לדר ודר אודיע אמונתך בפי:

Psalm 89, 1-2: A contemplation of Eytan the Ezrahite: The kindnesses of the Lord I will sing forever. For all generations, my mouth will make known your faithfulness.

Internal frame of Book IV

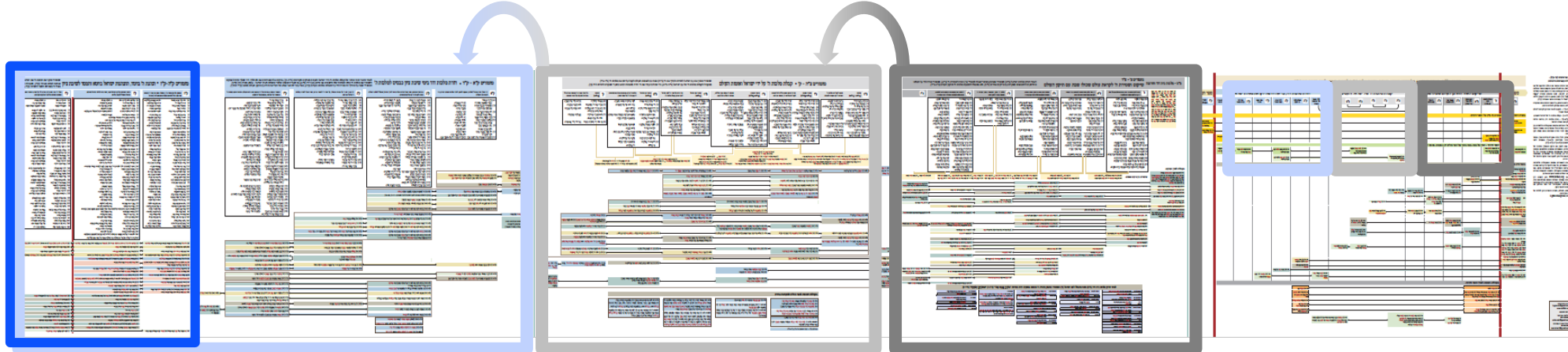
ק"ו, כג.מה: ויאמר להשמידם לולי משה בחירו... ויזכר להם בריתו וינחם כרב חסדיו

106, 23.45: He said He would destroy them were it not for Moses, His chosen one...He remembered for them His covenant and He relented because of His abundant kindness

צ' א.יג-יד: תפלה למשה... והנחם על עבדיך: שבענו בבקר חסדך...

90,1.13-14: A prayer of Moses... Repent about Your servants...Satiat us in the morning with Your kindness

Structure & Message of Book IV (90-106 [-107]) → online poster

101-106/107
Return of David & Yisrael, Nature, History, Return from the Exile

100-95
Yisrael & Nations – Hashem's Kingdom

94-90
Moshe & Torah – Hashem's Kingdom

סקירה כללית: המבנה והמסרים של ספר חנוכי' עני: שיקום מחורבן וגלות (פ"ט) לקראת קיץ גלותו וישיבת ציון (ק"ז)

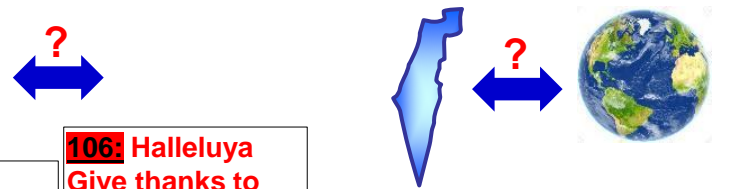
Lecture #21-21 Lecture #20 Lecture #19 Lecture #18 Lecture #17 Lecture #16

ספר חמישי

חזרת מלכות דוד, בריאה חדשה לקראת גאולת ישראל

- ק"ז קיבוץ גלויות וגאולת ישראל
- ק"ז הללויה הודו לה' כי טוב
- ק"ה הודו לה' קראו בשמו
- ק"ד ברכי נפשי את ה'
- ק"ג לדוד ברכי נפשי את ה'
- ק"ב תפילה לעני כי יעטף
- ק"א לדוד מזמור חסד ומשפט אשירה
- ק'

Unique Key words

<p>107: Halleluya Give thanks to the Lord for He is good, for his kindness is everlasting. Blessed be the Lord... Halleluya</p>	<p>106: Halleluya Give thanks to the Lord for He is good for his kindness is everlasting. Blessed be the Lord... Halleluya</p>	<p>105: Give thanks to the Lord... Halleluya</p>	<p>104: Bless the Lord, my soul (x2) Halleluya</p>	<p>103: For David Bless the Lord, my soul (x2) Bless the Lord (x3)</p>	<p>102: Prayer of a poor man... Do not hide Your face from... Incline Your ear... Answer me quickly</p>	<p>101: For David I will sing/praises</p>
<p>ק"ז, א.ח.טו.כא.לא:</p>	<p>ק"ו, א.מח: הללו יה</p>	<p>ק"ה, א.כ.בב: הודו לה' ...</p>	<p>ק"ד, א.לה: ברכי נפשי את ה'... יתמו חטאים מן הארץ ורשעים עוד אינם ברכי נפשי את ה' הללו יה:</p>	<p>ק"ג, א.כ.כב: לדוד ברכי נפשי את ה'... ברכו ה'... ברכו ה'... ברכי נפשי את ה':</p>	<p>ק"ב, א.ג: תפילה לעני... אל תסתר פניך ממני ביום צר לי הטה אלי אזנך ביום אקרא מהר ענני:</p>	<p>ק"א, א: לדוד מזמור חסד ומשפט אשירה לך ה' אזמרה</p>
<p>הודו לה' כי טוב כי לעולם חסדו: יודו לה' חסדו ונפלאותיו לבני אדם (x4)</p>	<p>הודו לה' כי טוב כי לעולם חסדו ברוך ה' אלהי ישראל מן העולם ועד כל העם אמן הללו יה:</p>	<p>בעבור ישמרו ותורתיו ינצרו חקיו ותורתיו ינצרו הללו יה:</p>	<p>הללו יה:</p>	<p>הללו יה:</p>	<p>הללו יה:</p>	<p>הללו יה:</p>

קמ"ד, ט: אלהים שיר חדש אשירה לך בנבל עשור אזמרה לך:

ק"ד, לג: אשירה לה' בסיי אזמרה לאלהי בעודי:

פ"ט, ב: חסדי ה' עולם אשירה לדר ודר אודיע אמונתך בפי

פ"ו, א: תפילה לדוד הטה ה' אזנך ענני כי עני ואביון אני

ס"ט, א.יח: לדוד... ואל תסתר פניך מעבדך כי צר לי מהר ענני:

<p>Congregation: הקהל: ברוך ה' המברך לעולם ועד: Bless the Lord Who is blessed forever</p>	<p>Reader: החזן: ברוך את ה' המברך: Blessed be the Lord Who is blessed</p>
---	---

ק"ה 105

ק"ה

(א) הודו לה' קראו בשמו	(א) הודיעו בעמים עליותיו:
(ב) שירו לו זמרו לו	(ב) שירו ככל נבלאותיו:
(ג) התהלכו בשם קדשו	(ג) ישמחו לב מןשמי ה':
(ד) דרווה יצאו	(ד) פקדו כגורו תמיד:
(ה) זכרו נבלאותיו אשר עשה	(ה) מנתינו משפטיו כיו:
(ו) זרע אפרים עבדו	(ו) בני זקב חסריו:
(ז) הוא ה' אלהינו	(ז) ככל הארץ משפטיו:
(ח) זכר לעולם בריתו	(ח) דבר צנה לאלה דור:
(ט) אשר ברית את אפרים	(ט) וישבעתו לישחק:
(י) ונעמידה לנעקב לחק	(י) לישכאל ברית עולם:
(יא) לאמר לה אתו את ארץ כנען	(יא) ככל נחלתכם:
(יב) והיותם מתי מספר	(יב) פמעט זררים בה:
(יג) ונתקבו מנוי אל נוי	(יג) מומקבה אל עם אחר:
(יד) לא הנית אדם לעשקם	(יד) וליפח עליהם מלכים:
(טו) אל תגוע במישרי	(טו) ולנבואי אל תגוע:
(טז) ונקרא קעב על הארץ	(טז) כל מיטר לחם שבר:
(יז) שלח לפניכם איש	(יז) לעבד נמפר יוסף:
(יח) עני כפכל רגלו	(יח) כהזל פנה נכסו:
(יט) עד עת פא דברו	(יט) אמכות ה' צרפתו:
(כ) שלח מלך ונתיריהו	(כ) מושל עמים ונתתחיהו:
(כא) שמו אדור לבריהו	(כא) ומשל ככל כנענו:
(כב) לאסר שריו כנפשו	(כב) וזננו חכמים:
(כג) ונבא ישראל מפרים	(כג) ונעקב זר פהרץ חם:
(כד) וזכר את עמו מאד	(כד) ונעמידו מצריו:
(כה) הקד ככם לשונא עמו	(כה) להתנבל בעצביו:
(כו) שלח משה עבדו	(כו) אהרן אשר פהר פו:
(כז) שמו גם כבני אתותיו	(כז) ומפתים פהרץ חם:
(כח) שלח חישד ונחשד	(כח) ולא מרו את דברו:
(כט) הקד את מומיהם לדם	(כט) ונקמת את דנתם:
(ל) שרץ ארצם צפרעדים	(ל) פחדו מלפניהם:
(לא) אמר ונבא ערב	(לא) פנים ככל פולס:
(לב) נתן צמיהם כרד	(לב) אש להבות פהרץ חם:
(לג) ונד צפנים ותאנתם	(לג) וישבר עז פולס:
(לד) אמר ונבא אהפה וזלק	(לד) ואין מספר:
(לה) ויאמל כל עשב פהרץ חם	(לה) ויאמל כרי אדמתם:
(לו) ונד כל כסור פהרץ חם	(לו) ראשית לבל אונם:
(לז) ויציאם צפרעו וקה	(לז) ואין משפטיו מושל:
(לח) שמו מצרים פצאתם	(לח) פי נבל פחזם עליהם:
(לט) כר ש ענו למסד	(לט) ואש להאיר לולת:
(מ) שאל ונבא שילו	(מ) ולחם שמום ישפיעם:
(מא) פתח צור ונזוב מים	(מא) חכמו פליות נהר:
(מב) פי זכר את דבר קדשו	(מב) את אפרים עבדו:
(מג) ויצא עמו כששון	(מג) כהה את חסריו:
(מד) ונתן להם ארצות זרים	(מד) ועמד לאמים ורשו:
(מה) פצבור ישמרו חסדו	(מה) ותורתיו וצלו הללו בה:

ק"ו

ק"ו 106

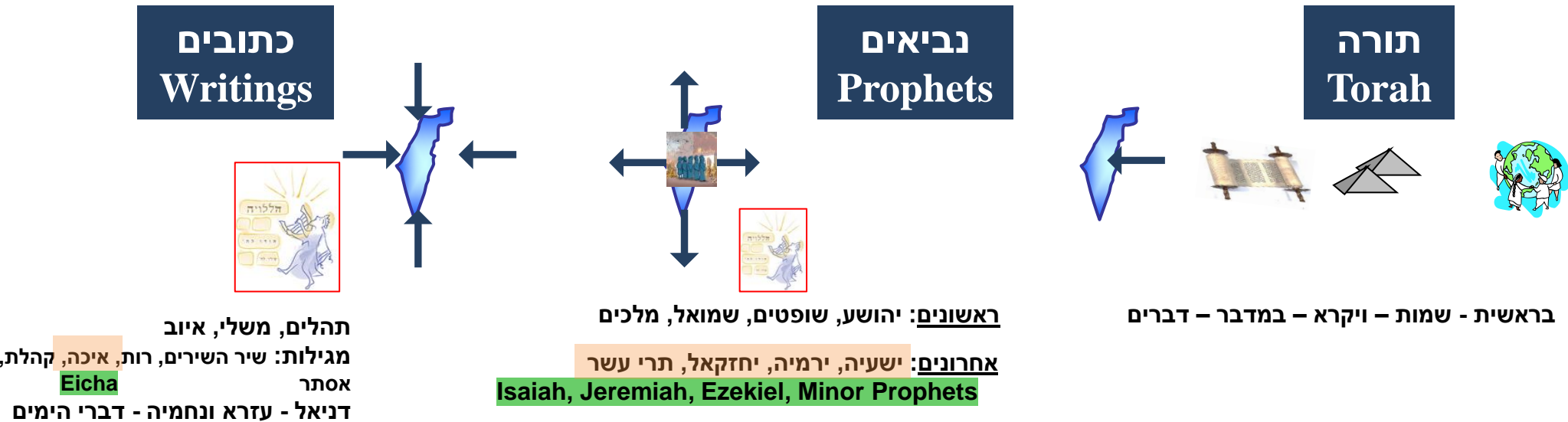
(א) הללוה הודו לה' כי טוב	(א) כי לעולם חסדו:
(ב) מי נמלל גבורות ה'	(ב) ישמיע כל תהלתו:
(ג) אשרו שמרו משפט	(ג) עשה צדקה ככל עת:
(ד) זכרו ה' כרצו עמו	(ד) פקדני בישועתו:
(ה) לראות בטובת חסריו	(ה) לשמח בטובות ונד להתהלל עם נחלתו:
(ו) חטאנו עם אבותינו	(ו) העינוהו הכשענו:
(ז) אבותינו במצרים לא השפילו נבלאותיו	(ז) לא זכרו את רב חסדיו ונקמו על גם כם סוף:
(ח) וישועם למען שמו	(ח) להודיע את גבורתו:
(ט) ונצור גם סוף ונחב	(ט) ויוליכם פתהמות פמספר:
(י) וישועם מנד שונא	(י) ונחלם מנד אונב:
(יא) ונכסו מום צריהם	(יא) אחד מהם לא נותר:
(יב) ונאמינו בדבריו	(יב) וישירו תהלתו:
(יג) מרו שפחו מעשו	(יג) לא חמו לעצמו:
(יד) ונתת תאנה מספר	(יד) ונכסו אל בישומן:
(טו) ונתן להם נפשות	(טו) וישלח כיון כנפשות:
(טז) ונקנאו למטה פמהר	(טז) לאהרן קדוש ה':
(יז) תפתח ארץ ותבלע דתו	(יז) ותכס על עדת אפרים:
(יח) ותבער אש בעדתם	(יח) להכה תלהט רשעים:
(יט) וישו עלב פהרץ	(יט) וישתחוו למשכה:
(כ) ונקמו את פולס פתגות	(כ) שור אכל עשב:
(כא) שפחו אל מושיעם	(כא) עשה גדלות במצרים:
(כב) נבלאות פהרץ חם	(כב) ונתת על גם סוף:
(כג) ויאמר להשמידם וצו משה כחירו	(כג) עמד ככרץ לננו להשוב חסות ממשפחות:
(כד) ונקמאסו פהרץ חסדו	(כד) לא האמינו לדברו:
(כה) ונקננו פהרץ חסדו	(כה) לא שמועו בקול ה':
(כו) ונתתם פהרץ חם	(כו) להפיל אותם מספר:
(כז) ותהפיל זרעם פוזים	(כז) ותנחשם פהרצות:
(כח) ונפמדו לבלע פעור	(כח) ויאמלו ופחי מותים:
(כט) ונפריסו במעלליהם	(כט) ותפךר גם מנקה:
(ל) ונעמד פינהם ונפל	(ל) ותעצר המנקה:
(לא) ותחשב לו לדקה	(לא) קדר זר עד עולם:
(לב) ונצאבו על מי מריבה	(לב) וזרע למשה פצבורם:
(לג) פי הקרו את רוחו	(לג) ונבטא בשפתינו:
(לד) לא השמירנו את העמים	(לד) אשר אמר ה' להם:
(לה) ונתערבו פוזים	(לה) ונעמדו מעשיהם:
(לו) ונעבדו את עצמיהם	(לו) ונהרו להם למות:
(לז) פי נבל פחזם עליהם	(לז) ונתחמו את פניהם:
(לח) ונשכחו גם נהי גם פניהם ופנותיהם אשר ונחמו לעצמי כנען ותחנה הארץ פדמים:	(לח) ונשכחו גם נהי גם פניהם ופנותיהם אשר ונחמו לעצמי כנען ותחנה הארץ פדמים:
(לט) ונחמא במעשיהם	(לט) ונחמו במעלליהם:
(מ) ונחר אף ה' פעמו	(מ) ונתעב את נחלתו:
(מא) ונתנם כרד פוזים	(מא) ונחמא פהרץ חם:
(מב) ונתקצו אוניהם	(מב) ונתקצו תחת נדם:
(מג) פועמים ברות וצילם	(מג) ונקמה וקרו בעצתם ונמפו פצנים:
(מד) ונקרא פהרץ חם	(מד) ונקרא פהרץ חם:
(מה) ונקרו להם בריתו	(מה) ונקרו להם בריתו:
(מו) ונתן אותם לרממים	(מו) ונתן אותם לרממים:
(מז) וישוענו ה' אלהינו ונפצנו מן הצוים להדות לשם קדשו להשתבח בתהלתו:	(מז) וישוענו ה' אלהינו ונפצנו מן הצוים להדות לשם קדשו להשתבח בתהלתו:
(מח) פרוה ה' אלהי ישראל ועד העולם ונמר כל העם אמן הללו בה:	(מח) פרוה ה' אלהי ישראל ועד העולם ונמר כל העם אמן הללו בה:

ק"ז

ק"ז 107

(א) הודו לה' כי טוב	(א) כי לעולם חסדו:
(ב) יאמרו גבור ה'	(ב) אשר נחלם מנד צר:
(ג) ונאמרו פהרץ חם	(ג) ממונה וממקרב מנפכו ומנם:
(ד) תעו פמספר בישומן דבר	(ד) עיר מושב לא מנאס:
(ה) קעבים גם צמאים	(ה) נכשם פהם תתעטף:
(ו) ונצחקו אל ה' פצר להם	(ו) ממוקבותיהם וצילם:
(ז) ונדרכום כדברך ונקה	(ז) ללכת אל עיר מושב:
(ח) הודו לה' חסדו	(ח) ונבלאותיו לבני אדם:
(ט) פי השופע נכסו טהקה	(ט) ונכסו קעבה מלא טוב:
(י) ישבו חישד וצלקות	(י) אסירי עני ופרזל:
(יא) פי הקרו אמרו אל	(יא) נעצת עליון נאצו:
(יב) ונכנע פקמל לבם	(יב) כשלו ואין עזר:
(יג) ונצחקו אל ה' פצר להם	(יג) וממוקבותיהם וישועם:
(יד) ויצאם מוחשד וצלקות	(יד) וממוקבותיהם ונתק:
(טו) הודו לה' חסדו	(טו) ונבלאותיו לבני אדם:
(טז) פי שבר פחות נחשת	(טז) ופרחי כרזל נצע:
(יז) אולים מנדד פשעם	(יז) ומעונתיהם ותענו:
(יח) כל אכל תעב נכשם	(יח) ונענו עד שפרי מות:
(יט) ונצחקו אל ה' פצר להם	(יט) וממוקבותיהם וישועם:
(כ) ושלח דברו ונקמאס	(כ) וימלט משחיתותם:
(כא) הודו לה' חסדו	(כא) ונבלאותיו לבני אדם:
(כב) ונפחו ונכסו תורה	(כב) וישפרו מעשו כננה:
(כג) וקרדי הים פהרצות	(כג) עשו מלמדה פמום כרים:
(כד) הקוה הוא מעשו ה'	(כד) ונבלאותיו ממוקבה:
(כה) ויאמר ונעמד רוח פשעה	(כה) ותרומו כננו:
(כו) נעלו שמום כרדו תהמות	(כו) נכשם כרעה תתמונג:
(כז) נחמו ונענו פמספר	(כז) וכל חממתם תתפצע:
(כח) ונצחקו אל ה' פצר להם	(כח) וממוקבותיהם ויציאם:
(כט) קם פשעה לדקמה	(כט) ונחשו נליהם:
(ל) ונשפחו פי וישתקו	(ל) ונחםם אל מחו חכמים:
(לא) הודו לה' חסדו	(לא) ונבלאותיו לבני אדם:
(לב) וירקמוהו ככהל עם	(לב) ופמושם ונחשו ונחלוהו:
(לג) נשם נהרות למספר	(לג) ומנאי מום עצמו:
(לד) ארץ כרי למלחה	(לד) מרעת ישבי בה:
(לה) נשם מדבר לאנם מום	(לה) ונהר ענה למנאי מום:
(לו) וישב שם רעבים	(לו) ונכננו עיר מושב:
(לז) ונרעו שדות ונשעו כרמים	(לז) ונעשו כרי תבואה:
(לח) ונכרם ונכמו מאד	(לח) ופקמם לא נמעיט:
(לט) ונמעטו ונחמו	(לט) מעצר קצה ונגון:
(מ) שפד בו על נדיבים	(מ) ונתעם פתהו לא דקה:
(מא) ונשבב אביון מעוני	(מא) ונשם פצאן מושפחות:
(מב) וראו ושרים ונשפחו	(מב) וכל עולה קפצה פיה:
(מג) מי חכם ונשמר אלה	(מג) ונתבוננו חסדו ה':

INTERTEXTUALITY - Tehillim within the Bible

דברי הימים Chronicles
הצהרת כורש Cyrus Declaration
עזרא Ezra

אברבנאל
Abrabanel

תהלים Psalms

מלכים Kings	שמואל Samuel
----------------	-----------------

- Rules of Intertextuality:
- ✓ Specific rare word(s)
 - ✓ Whole sentence
 - ✓ Others?

Introductory note
Tehillim within the Bible
INTERTEXTUALITY

ישעיהו י"ב, א-ו: וְאָמַרְתָּ בַּיּוֹם הַהוּא אֲוֹדָה ה' כִּי אֲנַפֶּת בִּי יֹשֵׁב אֶפְרַי וּתְנַחֲמֵנִי: הִנֵּה אֵל יְשׁוּעָתִי אֲבַטַח וְלֹא אֶפְחָד כִּי עָזִי וְזַמְרַת יְהוָה וַיְהִי לִי לִישׁוּעָה: וּשְׂאֲבַתֶּם מִיָּם בְּשִׁשּׁוֹן מִמַּעַיְנֵי הַיְשׁוּעָה: וְאָמַרְתֶּם בַּיּוֹם הַהוּא הוֹדוּ לַה' קְרָאוּ בְשֵׁמוֹ הוֹדִיעוּ בְּעַמִּים עַל־לַתֵּינּוּ הַזְכִּירוּ כִּי נִשְׁגַּב שְׁמוֹ: זָמְרוּ ה' כִּי גְאוֹת עָשָׂה מוֹדַעַת זֹאת בְּכָל הָאָרֶץ: צְהִלִי וְרַנִּי יוֹשְׁבֵת צִיּוֹן כִּי גָדוֹל בְּקִרְבְּךָ קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל:

Isaiah 12, 1-6: And on that day you will say, "I will give thanks to You, O Lord, for though You were angry with me; Your wrath has turned away and You comfort me. Behold, God is my salvation, I will trust and will not be afraid; for God the Lord is my strength and might and He has been my deliverance". And you shall draw water joyfully from the fountains of the salvation. And you shall say on that day, "Give thanks to the Lord, proclaim His Name, publicize His deeds among the peoples; declare that His Name is exalted. Sing to the Lord for He has performed mighty deeds; let this be made known throughout the world. Shout for joy, you who dwell in Zion, for great in your midst is the Holy One of Israel".

תהלים ק"ה, א: הודו לה' קראו בשמו הודיעו בעמים עלילותיו: שירו לו זמרו לו שיחו בכל נפלאותיו...

105	1	וְאָמַרְתָּ בַּיּוֹם הַהוּא אֲוֹדָה ה' כִּי אֲנַפֶּת בִּי יֹשֵׁב אֶפְרַי וּתְנַחֲמֵנִי: הִנֵּה אֵל יְשׁוּעָתִי אֲבַטַח וְלֹא אֶפְחָד כִּי עָזִי וְזַמְרַת יְהוָה וַיְהִי לִי לִישׁוּעָה: וּשְׂאֲבַתֶּם מִיָּם בְּשִׁשּׁוֹן מִמַּעַיְנֵי הַיְשׁוּעָה: וְאָמַרְתֶּם בַּיּוֹם הַהוּא הוֹדוּ לַה' קְרָאוּ בְשֵׁמוֹ הוֹדִיעוּ בְּעַמִּים עַל־לַתֵּינּוּ הַזְכִּירוּ כִּי נִשְׁגַּב שְׁמוֹ: זָמְרוּ ה' כִּי גְאוֹת עָשָׂה מוֹדַעַת זֹאת בְּכָל הָאָרֶץ: צְהִלִי וְרַנִּי יוֹשְׁבֵת צִיּוֹן כִּי גָדוֹל בְּקִרְבְּךָ קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל:
105	2	וְאָמַרְתָּ בַּיּוֹם הַהוּא אֲוֹדָה ה' כִּי אֲנַפֶּת בִּי יֹשֵׁב אֶפְרַי וּתְנַחֲמֵנִי: הִנֵּה אֵל יְשׁוּעָתִי אֲבַטַח וְלֹא אֶפְחָד כִּי עָזִי וְזַמְרַת יְהוָה וַיְהִי לִי לִישׁוּעָה: וּשְׂאֲבַתֶּם מִיָּם בְּשִׁשּׁוֹן מִמַּעַיְנֵי הַיְשׁוּעָה: וְאָמַרְתֶּם בַּיּוֹם הַהוּא הוֹדוּ לַה' קְרָאוּ בְשֵׁמוֹ הוֹדִיעוּ בְּעַמִּים עַל־לַתֵּינּוּ הַזְכִּירוּ כִּי נִשְׁגַּב שְׁמוֹ: זָמְרוּ ה' כִּי גְאוֹת עָשָׂה מוֹדַעַת זֹאת בְּכָל הָאָרֶץ: צְהִלִי וְרַנִּי יוֹשְׁבֵת צִיּוֹן כִּי גָדוֹל בְּקִרְבְּךָ קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל:
105	3	וְאָמַרְתָּ בַּיּוֹם הַהוּא אֲוֹדָה ה' כִּי אֲנַפֶּת בִּי יֹשֵׁב אֶפְרַי וּתְנַחֲמֵנִי: הִנֵּה אֵל יְשׁוּעָתִי אֲבַטַח וְלֹא אֶפְחָד כִּי עָזִי וְזַמְרַת יְהוָה וַיְהִי לִי לִישׁוּעָה: וּשְׂאֲבַתֶּם מִיָּם בְּשִׁשּׁוֹן מִמַּעַיְנֵי הַיְשׁוּעָה: וְאָמַרְתֶּם בַּיּוֹם הַהוּא הוֹדוּ לַה' קְרָאוּ בְשֵׁמוֹ הוֹדִיעוּ בְּעַמִּים עַל־לַתֵּינּוּ הַזְכִּירוּ כִּי נִשְׁגַּב שְׁמוֹ: זָמְרוּ ה' כִּי גְאוֹת עָשָׂה מוֹדַעַת זֹאת בְּכָל הָאָרֶץ: צְהִלִי וְרַנִּי יוֹשְׁבֵת צִיּוֹן כִּי גָדוֹל בְּקִרְבְּךָ קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל:
105	4	וְאָמַרְתָּ בַּיּוֹם הַהוּא אֲוֹדָה ה' כִּי אֲנַפֶּת בִּי יֹשֵׁב אֶפְרַי וּתְנַחֲמֵנִי: הִנֵּה אֵל יְשׁוּעָתִי אֲבַטַח וְלֹא אֶפְחָד כִּי עָזִי וְזַמְרַת יְהוָה וַיְהִי לִי לִישׁוּעָה: וּשְׂאֲבַתֶּם מִיָּם בְּשִׁשּׁוֹן מִמַּעַיְנֵי הַיְשׁוּעָה: וְאָמַרְתֶּם בַּיּוֹם הַהוּא הוֹדוּ לַה' קְרָאוּ בְשֵׁמוֹ הוֹדִיעוּ בְּעַמִּים עַל־לַתֵּינּוּ הַזְכִּירוּ כִּי נִשְׁגַּב שְׁמוֹ: זָמְרוּ ה' כִּי גְאוֹת עָשָׂה מוֹדַעַת זֹאת בְּכָל הָאָרֶץ: צְהִלִי וְרַנִּי יוֹשְׁבֵת צִיּוֹן כִּי גָדוֹל בְּקִרְבְּךָ קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל:
105	5	וְאָמַרְתָּ בַּיּוֹם הַהוּא אֲוֹדָה ה' כִּי אֲנַפֶּת בִּי יֹשֵׁב אֶפְרַי וּתְנַחֲמֵנִי: הִנֵּה אֵל יְשׁוּעָתִי אֲבַטַח וְלֹא אֶפְחָד כִּי עָזִי וְזַמְרַת יְהוָה וַיְהִי לִי לִישׁוּעָה: וּשְׂאֲבַתֶּם מִיָּם בְּשִׁשּׁוֹן מִמַּעַיְנֵי הַיְשׁוּעָה: וְאָמַרְתֶּם בַּיּוֹם הַהוּא הוֹדוּ לַה' קְרָאוּ בְשֵׁמוֹ הוֹדִיעוּ בְּעַמִּים עַל־לַתֵּינּוּ הַזְכִּירוּ כִּי נִשְׁגַּב שְׁמוֹ: זָמְרוּ ה' כִּי גְאוֹת עָשָׂה מוֹדַעַת זֹאת בְּכָל הָאָרֶץ: צְהִלִי וְרַנִּי יוֹשְׁבֵת צִיּוֹן כִּי גָדוֹל בְּקִרְבְּךָ קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל:
105	6	וְאָמַרְתָּ בַּיּוֹם הַהוּא אֲוֹדָה ה' כִּי אֲנַפֶּת בִּי יֹשֵׁב אֶפְרַי וּתְנַחֲמֵנִי: הִנֵּה אֵל יְשׁוּעָתִי אֲבַטַח וְלֹא אֶפְחָד כִּי עָזִי וְזַמְרַת יְהוָה וַיְהִי לִי לִישׁוּעָה: וּשְׂאֲבַתֶּם מִיָּם בְּשִׁשּׁוֹן מִמַּעַיְנֵי הַיְשׁוּעָה: וְאָמַרְתֶּם בַּיּוֹם הַהוּא הוֹדוּ לַה' קְרָאוּ בְשֵׁמוֹ הוֹדִיעוּ בְּעַמִּים עַל־לַתֵּינּוּ הַזְכִּירוּ כִּי נִשְׁגַּב שְׁמוֹ: זָמְרוּ ה' כִּי גְאוֹת עָשָׂה מוֹדַעַת זֹאת בְּכָל הָאָרֶץ: צְהִלִי וְרַנִּי יוֹשְׁבֵת צִיּוֹן כִּי גָדוֹל בְּקִרְבְּךָ קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל:

Mizmor 105, 1: Give thanks to the Lord, proclaim His name; publicize His deeds among the peoples. Sing to Him, sing praises to Him, speak of all His wonders...

תלהים ק"ה,

(א) הודו לה' קראו בשמו הודיעו בעמים עלילותיו: (ב) שירו לו זמרו לו שירו בכל נפלאותיו: (ג) התהללו בשם קדשו ישמח לב מבקשי ה': (ד) דרשו ה' ועזו בקשו פניו תמיד: (ה) **זכרו נפלאותיו אשר עשה** מפתיו ומשפטי פיו: (ו) זרע אברהם עבדו בני יעקב בחיריו: (ז) הוא ה' אלהינו בכל הארץ משפטיו: (ח) זכר לעולם **בריתו** דבר צוה לאלף דור: (ט) אשר **פרת** את **אברהם** ושבועתו ליִשְׁחָק: (י) ויעמידה ליעקב לחק לישראל ברית עולם: (יא) לאמר לך **אתן את ארץ כנען** חבל נחלתכם: (יב) בהיותם מתי מספר כמעט וגרים בה: ... (כז) שמו בם דברי אתותיו ומפתים בארץ חם: ... (לט) פרש ענן למסך **ואש** **להאיר לילה:** (מ) שאל ויבא שלו ולחם שמים ישביעם: ...

תלהים ק"ו

... (ז) אבותינו במצרים לא השכילו **נפלאותיך** לא **זכרו** את רב חסדיך וימרו על ים בים סוף: ... (ח) ויושיעם למען שמו להודיע את גבורתו: (ט) ויגער בים סוף ויחרב ויזליכם בתהמות כמדבר: ... (יט) יעשו עגל בחרב וישתחוו למסכה: ... (כב) נפלאות בארץ חם נראות על ים סוף: (כג) ויאמר להשמידם לולי **משה** בחירו עמד בפרץ לפניו להשיב חמתו מהשחית... (כט) ויכעיסו במעלליהם ותפרץ בם מגפה: ... (לט) ויטמאו במעשיהם ויזנו במעלליהם: ... (מז) הושיענו ה' אלהינו וקבצנו מן הגוים להדות לשם קדשך להשתבח בתהלתך: (מח) ברוך ה' אלהי ישראל **מן העולם ועד העולם** ואמר כל העם אמן הללו יה:

פסוקי דזמרא:

"הודו לה'... - קמ"ה-ק"נ - נחמיה ט' - שמות ט"ו

(ה) ויאמרו הלויים ישוע וקדמיאל בני חשבניה שרביה הודיה שבניה פתחיה קומו ברכו את ה' אלהיכם **מן העולם עד העולם** ויברכו שם כבודך ומרומם על כל ברכה ותהלה: (ו) אתה הוא ה' לבדך אתה עשית את השמים שמי השמים וכל צבאם הארץ וכל אשר עליה הימים וכל אשר בהם ואתה מחיה את כלם וצבא השמים לך משתחיים: (ז) אתה הוא ה' האלהים אשר בחרת באברהם והוצאתו מאור כשדים ושמת שמו **אברהם:** (ח) ומצאת את לבבו נאמן לפניך **וכרות** עמו **הברית** **לתת את ארץ הכנעני** החתי האמרי והפרזי והיבויסי והגרגשי לתת לזרעו ותקם את דבריך כי צדיק אתה: (ט) ותרא את עני אבותינו במצרים ואת זעקתם שמעת על ים סוף: (י) ותתן אתם ומפתים בפרעה ובכל עבדיו ובכל עם ארצו כי ידעת כי הזידו עליהם ותעש לך שם כהיום הזה: (יא) והים בקעת לפניהם ויעברו בתוך הים ביבשה ואת רדפיהם השלכת במצולת כמו אבן במים עזים: (יב) ובעמוד ענן הנחיתם יומם ובעמוד **אש לילה להאיר** להם את הדרך אשר ילכו בה: (יג) ועל הר סיני ירדת ודבר עמם משמים ותתן להם משפטים ישרים ותורות אמת חקים ומצות טובים: (יד) ואת שבת קדשך הודעת להם ומצות וחקים ותורה צוית להם ביד **משה** עבדך: (טו) ולחם משמים נתת להם לרעבם ומים מסלע הוצאת להם לצמאם ותאמר להם לבוא לרשת את הארץ אשר נשאת את ידך לתת להם: (טז) והם ואבותינו הזידו ויקשו את ערפם ולא שמעו אל מצותיך: (יז) וימאנו לשמע ולא **זכרו נפלאותיך אשר עשית** עמם ויקשו את ערפם ויתנו ראש לשוב לעבדתם במרים ואתה אלוה סליחות חנון ורחום ארך אפים ורב חסד וחסד חסד ולא עזבתם: (יח) אף כי עשו להם עגל מסכה ויאמרו זה אלהיך אשר העלך ממצרים ויעשו נאצות גדלות: (יט) ואתה ברחמיך הרבים לא עזבתם במדבר את עמוד הענן לא סר מעליהם ביומם להנחתם בהדרך ואת עמוד **האש בלילה להאיר** להם ואת הדרך אשר ילכו בה: (כ) ורוחך הטובה נתת להשכילים ומנך לא מנעת מפיהם ומים נתת להם לצמאם: ... (לה) והם במלכותם ובטובך הרב אשר נתת להם ובארץ הרחבה והשמנה אשר נתת לפניהם לא עבדוך ולא שבו ממעלליהם הרעים:

א	הודו לה' קראו בשמו	הודיעו בעמים עלילותיו:
ב	שירו לו זמרו לו	שיחו בכל נפלאותיו:
ג	התהללו בשם קדשו	ישמח לב מבקשי ה':
ד	דרשו ה' ועזו	בקשו פניו תמיד:
ה	זכרו נפלאותיו אשר עשה	מפתיו ומשפטי פיו:
ו	זרע אברהם עבדו	בני יעקב בחיריו:
ז	הוא ה' אלהינו	בכל הארץ משפטיו:
ח	זכר לעולם בריתו	דבר צוה לאלף דור:
ט	אשר כרת את אברהם	ושבועתו ליִשְׁחָק:
י	ועמידה ליעקב לחק	לישראל ברית עולם:
יא	לאמר לך אתן את ארץ כנען	חבל נחלתכם:
יב	בהיותם מתי מספר	כמעט וגרים בה:
יג	ויתהלכו מגוי אל גוי	מממלכה אל עם אחר:
יד	לא הניח אדם לעשקם	ויזכח עליהם מלכים:
טו	אל תגעו במשיחי	ולנביאי אל תרעו:
טז	ויקרא רעב על הארץ	כל מטה לחם שבר:
יז	שלח לפניהם איש	לעבד נמכר יוסף:
יח	ענו בכבל רגליו רגלו	ברזל באה נפשו:
יט	עד עת בא דברו	אמרת ה' צרפתהו:
כ	שלח מלך ויתירהו	משל עמים ויפתחהו:
כא	שמו אדון לביתו	ומשל בכל קנינו:
כב	לאסר שריו בנפשו	וזקניו יחכם:
כג	ויבא ישראל מצרים	ויעקב גר בארץ חם:
כד	ויפר את עמו מאד	ויעצמהו מצריו:
כה	הפך לבם לשנא עמו	להתנכל בעבדיו:
כו	שלח משה עבדו	אהרן אשר בחר בו:
כז	שמו בם דברי אתותיו	ומפתים בארץ חם:
כח	ושלח משה ויפטרם	ולא מכו את דרכי דבריו:

105, 16-26: He proclaimed a famine on the land, He broke every staff of bread. He sent ahead of them a man, Joseph, who had been sold into slavery. They tortured his legs with chains; an iron collar was put on his neck. Until the time His word came to pass, **the word of the Lord tested/purified him**. He sent a king to release him; a ruler of a people, who set him free. He made him master of his household, and ruler of all his possessions, to imprison ministers at his will, to teach wisdom to his elders. Then Israel came to Egypt; Jacob sojourned in the land of Ham. He made His people exceedingly fruitful, making them greater than their foes. **He changed their heart to hate His people, to plot against His servants**. He sent His servant Moses, and Aaron, whom He had chosen.

משלי ל', ה':
כל אמרת אלוה צרופה
מגן הוא לחסים בו:

Proverbs 30, 5:
Every word of God is pure, He is a shield to those who take refuge in Him

תהלים י"ח, לא:
האל תמים דרכו
אמרת ה' צרופה
מגן הוא לכל החסים בו:

ק"ה, יט: עד עת בא דברו
אמרת ה' צרפתהו:

קי"ט, קמ: צרופה אמרתך
מאד ועבדך אהבה:

119, 140: Your word is exceedingly pure, and Your servant loves it

שמואל ב כ"ב, לא:
האל תמים דרכו
אמרת ה' צרופה
מגן הוא לכל החסים בו:

II Samuel 22, 31/ Mizmor 18/31: The way of God is perfect, The word of the LORD is pure. He is a shield to all who take refuge in Him

תהלים ק"ה, כה:
הפך לבם לשנא עמו להתנכל בעבדיו:

בראשית ל"ז, ד.ה.ח.: ויראו אחיו כי אתו אהב אביהם מכל אחיו וישנאו אתו ולא יכלו דברו לשלם... ויוספו עוד שנא אתו... ויוספו עוד שנא אתו על חלמתיו ועל דבריו... ובטרום יקרב אליהם ויתנכלו אתו להמיתו:

מזמור ק"ה

105, 42-45: For He remembered His sacred promise to Abraham His servant, He led His people out in joy, His chosen ones with joyous song. He gave them the lands of nations; they inherited the fruit of the peoples' labor, so that they would keep His laws and observe His teachings. Halleluya.

את אברהם עבדו:	מב כי זכר את דבר קדשו
ברנה את בחיריו:	מג ויזא עמו בששון
ועמל לאמים ירשו:	מד ויתן להם ארצות גוים
ותורתיו ינצרו הללו יה:	מה בעבור ישמרו חקיו

ארץ-ישראל לעם ישראל
על-פי תורת ישראל!

(א) הודו לה' קראו בשמו : (ג) התהלכו בשם קדשו ישמח לב מבקשי ה' :
(מה) בעבור ישמרו חקיו ותורתיו ונצרו הללו ?-ה :

(א) הודו לה' קראו בשמו הודיעו בעמים עלילותיו :

(ח) זכר לעולם בריתו : (י) לישראל ברית עולם : (מב) כי זכר את דבר קדשו :

(ב) שיחו בכל נפלאותיו : (ה) זכרו נפלאותיו אשר עשה :

(כג) ויעקב גר בארץ חם : (כו) ומפתים בארץ חם :

(ו) בני יעקב בחירו : (כו) אהרן אשר בחר בו : (מג) ברנה את בחיריו :

(ז) הוא ה' אלהינו בכל הארץ משפטיו :

(יא) לאמר לך אתן את ארץ כנען חבל נחלתכם :

(כה) הפד לבם לשנא עמו

(כא) משל עמים ונפתחהו... שמו אדון לביתו ומשל בכל קנינו :

(מד) ניתן להם ארצות גוים נעמל לאמים וירשו :

(א) הללוה הודו לה' כי טוב כי לעולם חסדו : (ה) להתהלל עם נחלתך : (מו) להדות לשם קדשך
להשתבח בתהלתך : (מוח) ואמר כל העם אמן הללו ?-ה :

(כט.לט) ניכעיסו במעליתם ותפרך בם מגפה... ויטמאו במעשיהם ויזנו במעליתם :

(מה) ויזכר להם בריתו וינחם כרב חסדיו :

(ז) אבותינו במצרים לא השפילו נפלאותיך לא זכרו : (כב) נפלאות בארץ חם :

(כב) נפלאות בארץ חם נוראות על ים סוף :

(ה) לראות בטובת בחיריך : (כג) ויאמר להשמידם לולי משה בחירו :

(מו) הושיענו ה' אלהינו וקבצנו מן הגוים להדות לשם קדשך להשתבח בתהלתך :

(ה) לראות בטובת בחיריך לשמח בשמחת עם נחלתך : (מו) ויתעב את נחלתו :

(י) ויושיעם מיד שנא (מא) וימשלו בהם שנאיהם :

(מא) ויתנם ביד גוים וימשלו בהם שנאיהם :

(כו) ולהפיל זרעם בגוים ולנרותם בארצות :

(י) **וַיִּגְאָלֶם מִיַּד אוֹיֵב** (מז) **וַקִּבְּצֵנוּ מִן הַגּוֹיִם** : (מח) **וַאֲמַר כָּל הַעַם אֲמֹן הֲלֹלוּ יְהוָה**

(יד) **וַיִּתְאוּוּ תַּאֲנֶה בַּמִּדְבָּר וַיִּנְסוּ אֶל בִּישִׁימוֹן**

(מד) **וַיִּרְא בַּצַּר לָהֶם בְּשִׁמְעוּ אֶת רִנָּתָם**

(מג) **פְּעָמַיִם רַבּוֹת יִצִּילֵם וְהִמָּה יִמְרוּ בַּעֲצָתָם וַיִּמְכוּ בַּעֲזוֹנָם**

(מה) **וַיִּזְכֹּר לָהֶם בְּרִיתוֹ וַיִּנְחַם כָּרֵב חֲסָדָיו**

(לג) **כִּי הִמְרוּ אֶת רוּחוֹ**

(מב) **וַיִּלְחָצוּם אוֹיְבֵיהֶם וַיִּכְנְעוּ תַּחַת יָדָם** :

(כח) **וַיֹּאכְלוּ זִבְחֵי מֵתַיִם** : (לז) **וַיִּזְבְּחוּ אֶת בְּנֵיהֶם** : (לח) **אֲשֶׁר זָבְחוּ לַעֲצַבֵּי כְנָעַן**

(ב) **יֹאמְרוּ גְאוּלַּי הִ' אֲשֶׁר גְּאָלֵם מִיַּד צָר** (ג) **וּמֵאַרְצוֹת קִבְּצָם**

(ד) **תַּעֲוּ בַּמִּדְבָּר בִּישִׁימוֹן דֶּרֶךְ**

(ו) **וַיִּצְעֲקוּ אֶל הִ' בַּצַּר לָהֶם**

מִמַּצְרוֹקוֹתֵיהֶם יִצִּילֵם (= יג יט כח)

(ל) **וַיִּשְׁמָחוּ כִּי יִשְׁתַּקּוּ וַיִּנְחַם אֶל מַחֲזוֹ חַפְצָם**

(יא) **כִּי הִמְרוּ אִמְרֵי אֵל**

(יב) **וַיִּכְנַע בְּעַמְל לִבָּם כְּשָׁלוּ נֶאֱיִן עֲזָר** :

(כב) **וַיִּזְבְּחוּ זִבְחֵי תוֹדָה וַיִּסְפְּרוּ מַעֲשָׂיו בְּרִנָּה** :

107 ק"ז

106 ק"ו

105 ק"ה

(ז) ישבי חשך וצלמנות אסיירי עני וברזל:

(א) הדו להי כי טוב כי לעולם חסדו (ח.טו.כא.לא) יודו להי חסדו (לב) יהללוהו

(כב) ויזבחו זבחי תודה ויספרו מעשיו ברנה

(ג) ומארצות קבצם ממזרח וממערב מצפון ומימם

(ח.טו.כא.לא) יודו להי חסדו ונפלאותיו לבני אדם (כד) ונפלאותיו במצולה

(א) הללויה הודו להי כי טוב כי לעולם חסדו

(מד) וירא בצר להם בשמעו את רנתם

(כו) ולהפיל זרעם בגוים ולזרותם בארצות

(ז) אבותינו במצרים לא השכילו נפלאותיך (כב) נפלאות בארץ חם נזראות על ים סוף

(יח.כב) ענו בכבל רגלו ברזל באה נפשו... לאסור שקרו בנפשו וזקניו יחכם

(א) הודו להי קראו בשמו הודיעו בעמים עלילותיו

(מג) ויוצא עמו בששון ברנה את בחיריו

(מד) ויתן להם ארצות גוים ועמל לאמים יירשו

(ב) שיחו בכל נפלאותיו (ה) זכרו נפלאותיו אשר עשה מפתיו ומשפטיו פיו

עם ישראל חוזר לארצו בימי שיבת ציון

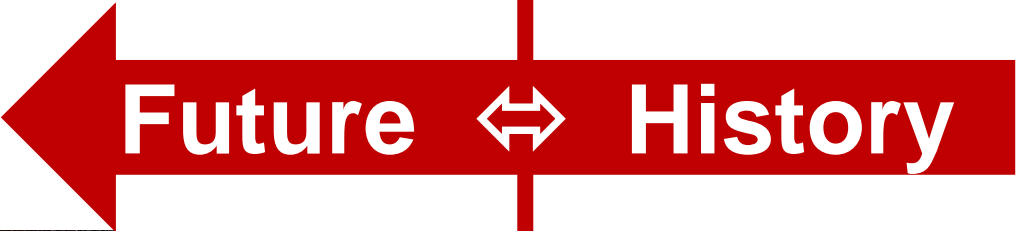
The People of Israel comes back to its homeland during the return of Zion

עם ישראל לא קבלו את הנהגת ה' ונענשו במדבר ובגלויות, אך הם חזרו בתשובה ומבקשים לחזור

The People of Israel did not accept God's leadership and were punished in the desert and with the Exiles, but they repented and wish to return

ה' מנהיג את ישראל ממצרים ומובילם לארץ ישראל, כדי שישמרו את תורתו

God led the Jews out of Egypt and brought them to the Land of Israel so that they will keep His Torah

Georg Wilhelm Friedrich Hegel (1770-1831)

Synthesis (107)

- Antithesis (106)

- Thesis (105)

1. "Praise/Give thanks to the Lord, for He is good; His kindness is forever!" 2. Let those the Lord redeemed say, those He redeemed from the hands of the enemy, 3. and gathered in from the lands, from the east and west, from the north and from the sea. 4. Some lost their way on a desolate path in the wilderness; they found no inhabited place. 5. Hungry and thirsty, their souls fainted within them, 6. they cried out to the Lord in their trouble, and He rescued them from their distress. 7. He led them on a straight path to an inhabited place. 8. Let them praise/give thanks to the Lord for His kindness, His wonders on behalf of mankind; 9. for He has satisfied the thirsty soul, filled the hungry soul with all good things. 10. Some lived in darkness and the shadow of death, bound in affliction and iron, 11. because they rebelled against the word of God, spurned the counsel of the Most High. 12. He subdued their hearts through toil; they stumbled and there was no one to help. 13. They cried out to the Lord in their trouble, and He delivered them from their distress. 14. He brought them out of darkness and the shadow of death, He broke open their bonds. 15. Let them praise/give thanks to the Lord for His kindness, His wonders on behalf of mankind, 16. For He shattered doors of bronze, and broke iron bars. 17. Fools suffered for their sinful way, and because of their iniquities. 18. All food was loathsome to them; they reached the portals of death. 19. They cried to the Lord in their trouble and He delivered them from their distress. 20. He sent His word and healed them; He rescued them from the pit. 21. Let them praise/give thanks to the Lord for His kindness, His wonders on behalf of mankind. 22. Let them offer thanksgiving sacrifices, and tell of His deeds in joyful song. 23. Those going down to the sea in ships, ply their trade in the mighty waters; 24. they have seen the deeds of the Lord and His wonders in the deep. 25. how He spoke and raised a storm wind that made the waves surge. 26. They rose to the heavens, plunging down to the depths, their souls dissolved in misery. 27. They reeled and staggered like a drunken man, all their skill came to naught. 28. They cried to the Lord in their trouble, and He brought them out of their distress. 29. He reduced the storm to a whisper; hushing its waves. 30. They rejoiced because they were quieted, and He led them to their desired port. 31. Let them praise/give thanks to the Lord for His kindness, His wonders on behalf of mankind. 32. Let them exalt Him in the congregation of people, acclaim Him in the assembly of elders. 33. He turns the rivers into desert, springs of water into parched land, 34. a fruitful land into a salty wasteland, because of the wickedness of its inhabitants. 35. He turns a desert into a lake of water, dry land into springs of water. 36. There He settles the hungry; they establish an inhabited city. 37. They sow fields and plant vineyards that yield a fruitful harvest. 38. He blesses them and they multiply greatly; He does not let their cattle dwindle, 39. But then their numbers are diminished and they are brought down with distress, sorrow and anguish. 40. He pours contempt upon the wealthy and makes them lose their way in a trackless wasteland; 41. He gives shelter to the needy from affliction, and turns their families into flocks. 42. The upright see this and rejoice; the mouth of iniquity/all wrongdoers is stopped. 43. The wise man will take note of these matters; he will ponder the kindness of the Lord.

מזמור תודה של גאולי ה' (ק"ז) - מבנה ומשמעות על פי הקשרו בספר תהלים

מזמור ק"ז • מבנה ומשמעות

פתיחה (א-ג)
 (א) **הדו לה'** כי טוב מי לעולם **חסדו**;
 (ב) יאמרו גאולי ה' אשר גאלם מיד צר;
 (ג) ומאוצת קבצם ממוזח ומפערב מצפון ומים;

הולכי מדבר (ד-ט)
 (ד) תעו במדבר בישימון דרך עיר מושב לא מצאו;
 (ה) רעבים גם צמאים נפשם בהם התעספו;

חבויים בבית האסורים (י-טז)
 (י) ישיבי חשך וצלמות אסיירי עני וברךל;
 (יא) כי המרו אמרי אל וצצת עליון נאצו;
 (יב) וינעו בעמל לבם קשלו ואין עזר;

חולים (יז-כב)
 (יז) גולים מדרך פשעם ומעולותיהם יתענו;
 (יח) כל אכל תתעב נפשם ויגיעו עד שצרי מות;

יורדי ים (כג-לב)
 (כג) יורדי הים באניות עשי מלאכה במים רבים;
 (כד) המה ראו מעשי ה' ונפלאותיו במצולה;
 (כה) ייאמר ויעמד רוח סערה ותרומם גליו;
 (כו) יעלו שמים ירדותהמות נפשם ברעה תתמוגגו;
 (כז) חיגו ויגעו כשכור וכל חכמתם תתבלע;

חתימה (לג-מג)
 (לג) גשם נהרות למדבר ומצאי מים לצמאיו;
 (לד) ארץ פרי למלחה מרצת יושבי בה;
 (לה) גשם מדבר לאגם מים וארץ ציה למצאי מים;
 (לו) וישב שם רעבים ויכוננו עיר מושב;
 (לז) ויעלו שדות וישעו כרמים ויעשו פרי תבואה;
 (לח) ויברכם ויברנו מאד ובהמתם לא יעמיט;
 (לט) וימעטו וישחו מעצר רעה ועליו;
 (מ) שפך בז על נדיבים ויתעם בתהו לא דרך;
 (מא) וישגב אביון מעוני וישם כצאן משפחות;
 (מב) יראו גרים וישמחו וכל עולה קמצה פיה;
 (מג) מי חכם וישמר אלה ויתבוננו **חסדי ה'**;

פתיחה: הזמנה לגאולים להלל את ה'
 (ד) עיר מושב לא מצאו (ו) ללכת אל עיר מושב
 (ז) תעו במדבר בישימון דרך
 (ח) רעבים גם צמאים

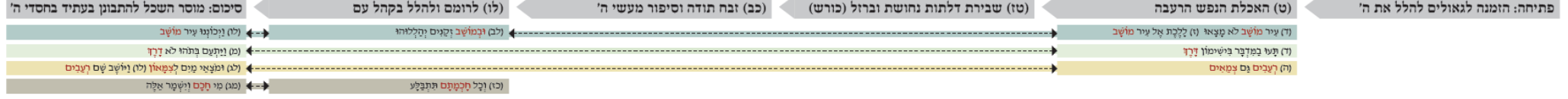
(ט) האכלת הנפש הרעבה
 (ו) ויעקרו אל ה' בצר להם ממצוקותיהם יצילים;
 (ז) ויברכים בדרך ישרה ללכת אל עיר מושב;
 (ח) יודו לה' חסדו ונפלאותיו לבני אדם;
 (ט) כי-השיעו נפש שקעה ונפש רעבה מלא טוב;

חבויים בבית האסורים (י-טז)
 (יג) ויעקרו אל ה' בצר להם ממצוקותיהם יושיעם;
 (יד) יוציאים מחשך וצלמות ומאסרותיהם ינתק;
 (טו) יודו לה' חסדו ונפלאותיו לבני אדם;
 (טז) כי שבר דלתות נחשת ובריתו ברזל לגדע;

חולים (יז-כב)
 (יט) ויעקרו אל ה' בצר להם ממצוקותיהם יושיעם;
 (כ) ישלח דברו וירפאם וימלט משחיתותם;
 (כא) יודו לה' חסדו ונפלאותיו לבני אדם;
 (כב) ויזבחו זבחי תודה ויספרו מעשיו ברנה;

יורדי ים (כג-לב)
 (כח) ויעקרו אל ה' בצר להם ממצוקותיהם יוציאים;
 (כט) נקם סערה לדממה ויחשו גליהם;
 (ל) וישמחו כי ישתקו וינחם אל מחוז חפצם;
 (לא) יודו לה' חסדו ונפלאותיו לבני אדם;
 (לב) וירוממוהו בקלעם ובמושב זקנים והללוהו;

חתימה (לג-מג)
 (לג) גשם נהרות למדבר ומצאי מים לצמאיו;
 (לד) ארץ פרי למלחה מרצת יושבי בה;
 (לה) גשם מדבר לאגם מים וארץ ציה למצאי מים;
 (לו) וישב שם רעבים ויכוננו עיר מושב;
 (לז) ויעלו שדות וישעו כרמים ויעשו פרי תבואה;
 (לח) ויברכם ויברנו מאד ובהמתם לא יעמיט;
 (לט) וימעטו וישחו מעצר רעה ועליו;
 (מ) שפך בז על נדיבים ויתעם בתהו לא דרך;
 (מא) וישגב אביון מעוני וישם כצאן משפחות;
 (מב) יראו גרים וישמחו וכל עולה קמצה פיה;
 (מג) מי חכם וישמר אלה ויתבוננו **חסדי ה'**;

מזמור ק"ז • מקבילות בספר ישעיה, עזרא ונחמיה, איוב

פתיחה (א-ג)
 ישעיהו מייב, יב: ויבן להם עם הקדוש **גאולי ה'** וקדו יקרא דרושה עיר לא נעזבה
 ישעיהו מייב, ט: **כל צרתם** לא לו צר ומלאך פניו הושיעם **מאהבתו ומחמלתו** הוא **גאלם** וינשאים כל ימי עולם:
 ישעיהו מייב, יא-יב: וישמתי כל בני דרך ומסלתי ירמון: הנה אלה מרחוק **באנו והנה אלה מצפון ומים** ואלה מארץ סיני:
 ישעיהו מייב, ה-ו: אל תירא פי אתך **אני ממוזרח אברא** וירעו **ומפערב אקבעך**: אמר **לצמון** תני ולתמו אל תקלאי הבהאי בני מרחוק ובנותי מקצה **הארץ**;

הולכי מדבר (ד-ט)
 ישעיהו מייב, י: לא **ירצבו** ולא **יצמאו** ולא **יפס** שרב ויפשו פי מרחמם ונתנם ועל פמבוי מים ונתלם:
 ישעיהו מייב, י: כלנו כצאן מעינו איש **לדרבו** פנינו ותי הפגיע בו את עלו כלנו:
 ישעיהו מייב, יז: מה אמר ה' גאלך קדוש **ישראל אני ה'** א-להיך מלמדך להועיל **מדייבך בדרך** חלף:
 ישעיהו מייב, יח: ונתף ה' **תמיד והשביע בצחצחות נפשך** ועצמותיך **יתליו ויהיו** כגן כנה וימוצא מים אשר לא יקבו מיםיו:
 ישעיהו מ, יג: קול קורא **במדבר** פנו **דרך ה'** **ישרו** שערךה מסקה לאלהינו:

חבויים בבית האסורים (י-טז)
 ישעיהו מייב, י: לאמר **אסורים** צאו לאשר **חשך הגלו** על דרכים ויעו ויבכל שפויים מרעיתם:
 ישעיהו מייב, יז: להוציא **ממספר אסיר** מביית כלא **ישיבי חשך**:
 ישעיהו מייב, אב-א: מה אמר ה' למשיחו למורש אשר התקתי **בימינו** כד **לקניו** ויום ומתני **מלכים אפסה למתח** לקניו **דלתים** וישערים לא ישערו: **אני לקניו** אלך **והדוים** אשר **דלתות נחשה** אשר **בריתו ברזל אנדע**
 ישעיהו מייב, ט: והולכתי עושים **בדרך** לא ידעו **בתיבות** לא ידעו **אדריכם** אשרים **מחשך** לפניהם לאור ומעששים למיטור אלה **הדברים** עשיתם **ולא עזבתם**;

חולים (יז-כב)
 ישעיהו מ, ח: נפש חציר **נבל ציר ודבר** אלהינו **יקום** לעולם

יורדי ים (כג-לב)
 ישעיהו מייב, ב:טו: כי **תעבר** **במים** אתך **אני ובהרות** לא ישטפו ... מה אמר ה' היתח **במים** **דרך** **ובמים** עוים נתיבה
 ישעיהו מייב, יט-כ: הנני **עשה** **חדשה** עמה **תצמח** הלא **תדענה** אף **אשרים** **במדבר** **דרך** **בישימון** **נהרות**: תכפדני **חיה** **חדשה** **תנים** **ובנות** **וענה** **כי יתמי** **במדבר** **מים** **נהרות** **בישימון** **להשקות** עמי **בחי**:
 ישעיהו ב, ב: **מידע** **באתי** ואין איש **קראתי** ואין **עונה** **הקצור** **קצרה** **נדי** **מפדות** ואם אין **בי כח** **להציל** הן **בנצנצתי** **אחרי** **בם** **אשרים** **נהרות** **מדבר** **בנפש** **דנתם** **מאין** **מים** **ונמת** **בצמא**;

חתימה (לג-מג)
 ישעיהו מייב, יח: אפסח על **שפויים** **נהרות** **ובתוך** **בקעות** **מעלות** **אשרים** **מדבר** **לאגם** **מים** **וארץ** **ציה** **למוצאי** **מים** ישעיהו מייב, כא: **בנו** **במים** **וישבו** **וישעו** **כרמים** **ואכלו** **פריהם**
 איוב ייב, כא-כד: **שופך** **בז** **על** **נדיבים** **ומית** **אפיקים** **דפה**... **מסיר** **לב** **ראשי** **עם** **הארץ** **ויתעם** **בתהו** **לא** **דרך**:
 איוב ה, טו: ונתתי **לצל** **הקנה** **ולעקמה** **קמצה** **פיה**
 איוב כייב, יט: **יראו** **עציהם** **וישקחו** **ונבלי** **ילעג** **למו**

עזרא ח, כא: ונקרא **שם** **עום** **על** **הנהר** **אהאן** **להתעלות** **לפני** **אלהינו** **לכבש** **מטנו** **דרך** **ישרה** **לנו** **ולשפנו** **ולכל** **רמושנו**

איוב ג, ה, י: כא: ו**גאלתי** **חשך** **ועלמות** **תשכן** **עליו** **ענה** **יבצתהו** **כמרידי** **יום**... **בסרם** **אלך** **ולא** **אשוב** **אל** **ארץ** **חשך** **ועלמות**

ספר חמישי

ספר חמישי קיז-קינ

תיקון העולם קליז-קינ

שיבת ציון ותחיית ישראל בארצו קיז-קליז

אוסף אחרון לךוד
קליח-קסיה
חזרת מלכות
בית דוד

שירי המעלות

קליז
קליז
קליז
קליז

חזרת מלכות

קיי
קייט
קייח

פסוקי דזמרא

הלל הגדול

הלל המצוי

גלות
בבל
קליז

הלל והודאה
קליח-קליז
ברכת ה'
מירושלים
הלל זה (2x)
הודו לה' כי טוב
כי לעולם תסדו (1x)
כי לעולם תסדו (28x)

ציון כמרכז דתי-לאומי
תורה
שירי המעלות
קייח-קליז

הלל והודאה
קייח-קייח
מהגלות
לירושלים
הלל זה (1x)
הודו לה' כי טוב
כי לעולם תסדו (2x)
כי לעולם תסדו (4x)

הלל והודאה
קיד-קייז
קיבוץ גלויות
מהגלות
הלל זה (4x)
הודו לה' כי טוב
כי לעולם תסדו (2x)

הלל זה
קסיה-קינ
תהלת דוד
עם העולם
תפילה לךוד
תהלת ה' ידבר פי
(קס"ה, א.ב.א)
הלל זה (18x)

Summary

- Story of Mizmorim 105-106-107 – Book IV ⇔ V
- Chronicles ⇔ Tehillim ⇔ Nechemiah
- Mizmor 107 – Structure & Location (→ *Lecture 21*)

www.tehillim.org.il

Beni.gesundheit@tehillim.org.il

5 mizmorim/week
acc/t plan of 929

of
lecture

Syllabus of 30 lectures (zoom, live, save on www.tehillim.org.il)

5	1	Contextual Interpretation of Tehillim; Prologue (1-2)
10	2	<u>The structure of Book I (1-41); Unit I (3-14) and 8 as its center</u>
15	3	Unit II (Mizmorim 15-24) and 19 as its center
20	4	Mizmor 18 and II Shmuel 22
25	5	Unit III (Mizmorim 25-34)
30	6	Unit IV (Mizmorim 35-41)
35	7	Mizmor 40 and its intertextuality
40	8	<u>Structure & Story of Books II-III</u>
45	9	Mizmor 47 and Context in 42-49
50	10	Mizmor 51
55	11	Mizmor 50 - prologue for 51 and Collection D2 (51-72)
60	12	Collection D2 and Mizmor 72
65	13	Asaf collections (50, 73-83) - Center of A2 (77-79)
70	14	A2 (73-83) & its intertextuality Mizmor 73
75	15	2nd Bnei Korach collection (84-88) and 89 at the end
80	16	<u>Structure & Story of Book IV - opening with Mizmor 90</u>
85	17	Mizmor 92
90	18	Mizmorim 95-100
95	19	Mizmor 102
100	20	Mizmorim 105-107 - transition from Book IV-V
105	21	<u>Structure & Story of Book V</u>
110	22	Mizmor 107 - structure & context
115	23	Mizmorim 111-112, comparison to Mizmorim 1-119
120	24	Egyptian Hallel (113-118) and the Great Hallel (135-136)
125	25	Mizmor 119 - structure and context
130	26	Mizmorim 120-134 Shirei Hamaalot: Structure & Story
135	27	Mizmor 137 and the last David collection (138-145)
140	28	Mizmor 145 and Pesukei deZimra (146-150)
145	29	Summary - Tehillim as a religious journey
150	30	

Psalms 1-150

The Book of Psalms
Interpretation &
Teachings

30 lectures

Online

www.tehillim.org.il